

[Dorit Myltoft]

bination af hårdt arbejde og at have hjertet med i arbejdet. Uden begge dele var det ikke lykkedes.

Nu står vi nok en gang foran en skillelinje. Det er nødvendigt nu at indgå en aftale med Styringsgruppen og Christiania inden udgangen af denne måned. Og det er nødvendigt at kræve, at Christiania lever op til de indgåede aftaler. Sker det ikke, er det efter vores opfattelse nødvendigt at benytte de i loven angivne sanktionsmuligheder og forholdsregler.

Vi står også bag den øvrige del af dagsordenen, om end der selvfølgelig er tale om ordvalg, som De Radikale ikke altid helt ville benytte sig af. For os er det imidlertid vigtigt, at der er en bred opbakning bag den nuværende proces, og det er så opnået med denne dagsorden.

Vi anser det for utrolig vigtigt, at beboerne på Christiania gør sig klart, at der også fra myndighedernes side er en grænse. Det er ikke sådan, at vi kan acceptere, at der ikke sker en lovliggørelse af Christiania med de vedtagne særregler, der nu engang gælder for Christianiaområdet. Den afgørende forudsætning for os er, at christianitterne arbejder aktivt med. Sker det ikke, kan de ikke bevare Christiania som det fristed, det også kan være.

Jeg vil derfor slutte mit indlæg med en appel til christianitterne om, at de forstår alvoren i situationen og handler derefter.

Lysholm Christensen (KRF):

Debatten her i dag viste sig at blive endnu en afspilning af båndoptagelserne fra de tidligere år. Det eneste, der manglede i forhold til tidligere år, var musikledsagelsen og hundeglam hernede fra Slotspladsen. Ellers har jeg ikke hørt noget nyt i forhold til de tidligere Christianiadebatter.

Christiania blev etableret i 1971 ved en selv-tægtshandling i strid med dansk lov. Det lykkedes på trods af denne kendsgerning at bide sig fast i området, og sympatisører med projektet var så godt repræsenterede her i Folketinget, at det såkaldte sociale eksperiment har overlevet adskillige debatter og afstemninger her i Folketinget i de forløbne år.

Kristeligt Folkeparti har på intet tidspunkt kunnet tælles med blandt sympatisørerne omkring Christiania. Det har altid været vores opfattelse, at selvtægt ikke må tolereres og beløn-

nes; det er uacceptabelt og stødende for retsbevidstheden, at der er en lokalitet i samfundet, hvor der gælder andre love end andre steder i det øvrige samfund. Jeg tænker her på handel med euforiserende stoffer, handel med hælervarer, ulovligt byggeri, overtrædelse af bevillingsregler osv.

Men dertil kommer også de menneskelige omkostninger og de menneskelige forhold. Andre steder i samfundet ville sundhedsmyndighederne og de sociale myndigheder formentlig have grebet ind for længe siden over for boligforholdene, sundhedstilstanden og forholdene for børn, som i hvert fald til tider har været meget kritisable i Christiania. Visse forhold er blevet rettet og er blevet bedre med tiden, men der har i hvert fald været perioder, hvor det havde været rimeligt at gribe ind. Andre steder i samfundet ville mange børn igennem tiderne være blevet tvangsfjernet, hvis de forhold, de levede under, var de samme som i Christiania. Der er heldigvis sket noget på disse områder, og det kan vi da glæde os over, men der er stadig væk tale om særbehandling.

Et socialt eksperiment har man kaldt projektet derude. Vi har aldrig troet på værdien af dette eksperiment, og tiden har vist, at vi havde ret. Oprindeligt havde man en tanke om en alternativ samfundsmodel, og det kunne vi da egentlig godt ofre en tanke på, men det har så vist sig, at den ikke kunne realiseres på en forsvarlig måde. Det, der nu kendetegner Christiania, er, at området er befolket af ressource-svage personer, som ikke kan trække sig selv op ved hårene, og som i stor udstrækning har sociale problemer. Og det er ikke noget, vi synes er værd at samle på eller anbefale andre at efterligne.

Det er derfor fortsat vores politik, at området bør rømmes, men det skal naturligvis ske på en socialt forsvarlig måde, og det er ikke noget, man kan gøre fra den ene dag til den anden, og derfor er vi også medforslagsstillere til det dagsordensforslag, regeringspartierne har lagt frem i dag. Vi er klar over, at vi er nødt til at tage det skridt for skridt for at opnå det mål, vi har med vores politik på dette område, og derfor har vi ikke spor problemer med at være medforslagsstillere til dagsordensforslaget. For det er ikke primært et spørgsmål om bygninger og om jordarealer på Christianshavn, dette her; det handler om mennesker –